

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia SO Alina Gąsior
Protokolant	staż. Izabela Małgorzaciak

po rozpoznaniu w dniu 01 marca 2022 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. S.**

przeciwko **Gminie S.**

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

1. zobowiązuje pozwaną Gminę S. reprezentowaną przez Wójta Gminy do złożenia oświadczenia woli, iż Gmina S. zobowiązuje się do odpłatnego przejęcia sieci kanalizacyjnej znajdującej się we wsi S. I, gmina S., powiat (...), na działce ewidencyjnej numer (...), stanowiącej własność W. S., za kwotę 184.376,40 (sto osiemdziesiąt cztery tysiące trzysta siedemdziesiąt sześć 40/100) złotych, płatną w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku, przy czym przejęcie przedmiotowej sieci kanalizacyjnej nastąpi w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku, z zastrzeżeniem, że niniejsze oświadczenie zastępuje umowę stron;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanej Gminy S. na rzecz powoda W. S. kwotę 17.260,00 (siedemnaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Alina Gąsior

Sygn. akt I C 524/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 kwietnia 2021 r. powód W. S., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł przeciwko pozwanej Gminie S. o:

1. stwierdzenie obowiązku pozwanej złożenia oświadczenia woli, iż Gmina S. zobowiązuje się do odpłatnego przejęcia sieci kanalizacyjnej znajdującej się we wsi S. I, gmina S., powiat (...) na działce ewidencyjnej numer (...), stanowiącej własność W. S., za łączną kwotę 201.719,40 zł płatną w terminie dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, a przejęcie przedmiotowej sieci kanalizacyjnej nastąpi w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia orzeczenia Sądu;
2. stwierdzenie, że prawomocne orzeczeń Sądu zastępuje umowę stron,

3. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest właścicielem działek w pozwanej gminie S. i w styczniu 2020 roku doprowadził do nich sieć kanalizacyjną, ponosząc łącznie koszty w wysokości 201.719,40 zł. Następnie powód wystąpił do Przewodniczącej Rady Gminy S. i do Wójta Gminy S. o zawarcie umowy przejęcia przez Gminę S. urządzeń kanalizacyjnych, które nie zostały uwzględnione. Powód wskazał, że budując sieć kanalizacyjną, wykonał zadania własne gminy, wobec czego winien otrzymać zwrot poniesionych kosztów. W tym celu pozwana gmina winna zawrzeć z powodem porozumienie w przedmiocie przekazania sieci kanalizacyjnej za zapłatą przez gminę. Powód zaznaczył przy tym, że przejęcie sieci kanalizacyjnej jest obowiązkiem gminy. W razie braku woli zawarcia porozumienia sprawę rozstrzyga Sąd, nakazując zawarcie umowy. Jako podstawę powód wskazał art. 31 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

W odpowiedzi na pozew pozwana gmina, reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że nieruchomości powoda posiadały już dostęp do gminnej sieci kanalizacyjnej poprzez dwie studzienki z wyprowadzonymi dwoma przykanalikami do granicy działki. Powód podzielił swoją nieruchomość w celach sprzedaży działek pod budownictwo mieszkaniowe i uzbroił w sieć kanalizacyjną swoje nieruchomości powstałe po podziałach, realizując własny interes i plany sprzedażowe a nie zastępując gminę w jej obowiązkach. Ponadto pozwany podniósł, że żądanie powoda mogące w konsekwencji obciążyć gminę i wszystkich jej mieszkańców narusza zasady współżycia społecznego. Powód wbrew warunkom technicznym Zakładu (...) nie zgłosił sieci do odbioru w stanie odkrytym i nie dostarczył inwentaryzacji geodezyjnej wykonanej po zakończeniu prac, a w konsekwencji niedochowania powyższych warunków sieć powoda nie została przyłączona do sieci gminnej. Ponadto pozwany podniósł, że powód nie wykazał, że wybudował z własnych środków urządzenia kanalizacyjne, a także prawidłowość wykonania sieci z wydanymi warunkami oraz jej wartości. Zakres inwestycji obejmuje oprócz sieci kanalizacyjnej również przyłącza do działek o nr ewid: od nr 868/2 do 868/10 oraz nr 868/12 do 868/20, za które odpowiada i finansuje je właściciel nieruchomości a nie gmina. Pozwany zakwestionował także koszty obsługi inwestycji.

Strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. S. jest właścicielem nieruchomości położonej w miejscowości S. P. gminie S., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), składającej się z działek nr (...).

/dowód: wydruk KW nr (...) k.43-56/

W dniu 7 czerwca 2019 r. Zakład (...) określił warunki techniczne rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej \varnothing 200 wraz z przyłączami \varnothing 160 dla działek nr (...). Zgodnie z tymi warunkami:

1. Włączenia do sieci kanalizacji sanitarnej \varnothing 200 (...) dokonać za pomocą studzienki (...) a \varnothing 425 usytuowanej w pasie drogowym drogi gminnej (Dz. Nr 139 O. S. P.).
2. Do przyłączenia działek do sieci kanalizacji sanitarnej stosować trójniki \varnothing 200/160 i studzienki (...) \varnothing 425. Przykanaliki do granicy działek.
3. W przypadku prowadzenia robót na terenach nie należących do inwestora należy uzyskać pisemną zgodę właściciela działek.
4. Stosować materiały posiadające atesty i certyfikaty.
5. Dokumentację techniczną uzgodnić z Zakładem (...).

6. O terminie rozpoczęcia prac powiadomić Zakład (...).
7. Wykonany odcinek zgłosić do odbioru w stanie odkrytym.
8. Po zakończeniu prac wykonać inwentaryzację geodezyjną, jeden egzemplarz inwentaryzacji dostarczyć do Zakładu (...).

/dowód: warunki techniczne k.37/

Decyzją nr (...) z dnia 12 listopada 2019 r. wydaną przez wójta gminy S. powód uzyskał warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie sieci kanalizacyjnej wraz z odgałęzieniami w kierunku działek przyległych do działki (...) w granicach jej własności, na działkach nr ewid. 139 i 868/11 obręb S. P. gm. S..

Decyzja ta nie zawierała informacji co do sposobu dokonania odbioru technicznego.

/dowód: decyzja nr (...) k.38-42/

Powód chciał przyłączyć działki do sieci kanalizacyjnej. W tym celu wystąpił do gminy o podpisanie umowy w przedmiocie realizacji tego celu. Pozwana gmina nie wyraziła zgody. Powód postanowił sfinansować prace z własnych środków finansowych. Działki miały przeznaczenie budowlane przed rozpoczęciem prac.

Powód 2 lata wcześniej przekazywał gminie sieć wodociągową w zakresie innych działek.

/dowód: zeznania powoda protokół k.127v, w tym k.98-98v/

Prace budowlane odbyły się w marcu 2020 r. pod nadzorem kierownika budowy Ł. S..

/dowód: dziennik budowy k.86-88/

Powód poniósł koszty związane z budową sieci kanalizacyjnej w wysokości 184.376,40 zł, na co składa się: obsługa geodezyjna oraz wykonanie mapy do celów projektowych w wysokości 3.214 zł, budowa sieci kanalizacyjno-sanitarnej w wysokości 162.072,80 zł, prace ziemne koparko-ładowarką przy budowie sieci kanalizacyjnej w wysokości 14.169,60 zł, opracowanie projektu kanalizacji w wysokości 4.920 zł.

/dowód: faktura VAT (...) wystawiona przez Biuro Geodezyjne G. k.21, faktura VAT zaliczkowa cząstkowa 13/03/2020 wystawiona przez (...) s.c. D. S. (1), D. S. (2) k.22, faktura VAT zaliczkowa końcowa 21/05/2020 wystawiona przez (...) s.c. D. S. (1), D. S. (2) k.23, faktura VAT (...) wystawiona przez PHU Usługi (...) k.25, faktura VAT (...) wystawione przez Biuro (...) k.26, potwierdzenia przelewów na rzecz Biura Geodezyjnego G. k.92-93, potwierdzenie przelewu na rzecz PHU Usługi (...) k.94, potwierdzenia przelewów na rzecz (...) s.c. D. S. (1), D. S. (2) k.96-97/

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. został poinformowany przez powoda o zakończeniu budowy sieci kanalizacyjnej, zlokalizowanej na dz. nr ewid. 868/11.

W dniu 1 czerwca 2020 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. zaświadczył o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu w sprawie przystąpienia do użytkowania tego obiektu.

/dowód: zaświadczenie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. k.90/

Odbiór sieci nie został dokonany na otwartym wykopie po zamontowaniu instalacji. Powód poinformował (...) w S. o zakończeniu budowy sieci po jej zasypaniu.

/dowód: zeznania świadka S. B. protokół k.104v/

W dniu 10 marca 2020 r. dokonano próby szczelności sieci, w której nie stwierdzono ubytku wody.

/dowód: protokół badania kanału grawitacyjnego k.118/

W dniu 12 marca 2020 r. geodeta inż. P. J. z biura geodezyjnego G. w S. stwierdził zgodność usytuowania wykonanych elementów kanalizacji sanitarnej wraz z odgałęzieniami na działce nr (...) z planem zagospodarowania działki załączonymi do zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych nie wymagających pozwolenia z 15 listopada 2019 r.

/dowód: oświadczenie kierownika prac geodezyjnych k.120/

Decyzją nr (...) z dnia 29 lipca 2021 r. wydaną przez wójta gminy S. ustalono sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego i budynku gospodarczego oraz garażu wraz z urządzeniami budowlanymi na działce nr ewid. 868/5, obręb S. P., gm. S.. Zgodnie z wynikami analizy funkcji i cech zabudowy i zagospodarowania terenu stanowiącymi załącznik nr 2 do decyzji istniejące uzbrojenie terenu inwestycji (przyłącze do sieci elektroenergetycznej, przyłącze do sieci wodociągowej, przyłącze do kanalizacji sanitarnej oraz indywidualne źródło ciepła jest wyszczególnione do zamierzenia budowlanego.

/dowód: decyzja nr (...) wraz z załącznikiem k.81-85v/

W dniu 15 grudnia 2021 r. sieć została wyczyszczona i sprawdzona pod kątem uszkodzeń i wad w ułożeniu rur.

/dowód: protokół płukania sieci kanalizacyjnej k.119/

Odbiór techniczny sieci kanalizacyjnej powoda odbył się w dniu 18 stycznia 2022 r. m.in. w obecności przedstawiciela (...) Gminy S. M. G. oraz przedstawiciela Gminy S. M. J..

/dowód: protokół z odbioru technicznego k.117/

Pismami z dnia 1 czerwca 2020 roku powód W. S. wniósł do Przewodniczącej Rady Gminy S. oraz Wójta Gminy S. o zawarcie umowy przejęcia przez Gminę S. urządzeń kanalizacyjnych będących przedmiotem wskazanej powyżej inwestycji.

/dowód: wniosek do przewodniczącej rady gminy wraz z potwierdzeniem nadania k.12-16, wniosek do wójta wraz z potwierdzeniem nadania k.18-20/

Pismem z dnia 29 czerwca 2020 roku Przewodnicząca Rady Gminy wskazała, iż nie jest organem właściwym do rozpoznania wniosku i skierował go do Wójta Gminy S..

/dowód: pismo z 6 lipca 2020 r. k.17/

Pozwana gmina nie zawarła umowy przejęcia instalacji.

/dowód: zeznania powoda protokół k.127v, w tym k.98v/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wskazanych dowodów. Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 i 5 kpc pominął wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego ds. wyceny urządzeń kanalizacyjnych na fakt ustalenia wartości sieci kanalizacyjnej jako zbędny dla rozstrzygnięcia, a tym samym przedłużający jedynie postępowanie. Ekwiwalent, o którym mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r., obejmuje tylko wartość nakładów koniecznych, a przy tym faktycznie już poniesionych. Powód w sprawie wykazał rzeczywiście poniesione wydatki na budowę sieci kanalizacyjnej, w konsekwencji brak było podstaw dla ustalenia wartości sieci kanalizacyjnej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady i w większej części także co do wysokości, jeśli chodzi o koszty poniesione na budowę kanalizacji, która jest przedmiotem sprawy.

Powód w niniejszej sprawie dochodził zobowiązania do złożenia oświadczenia woli w zakresie przejęcia własności sieci wodnokanalizacyjnej przez pozwaną gminę za jednoczesną zapłatą ekwiwalentu.

W sprawie o zawarcie przez gminę (przedsiębiorstwo wodociągowe lub kanalizacyjne) umowy o przejęcie sieci wodnej lub kanalizacyjnej zbudowanej przez innego inwestora sąd ustala wysokość ekwiwalentu pieniężnego, uwzględniając wartość urządzeń oraz nakładów koniecznych w celu doprowadzenia jej do standardu technicznego umożliwiającego bezpieczną, trwałą i ekonomicznie uzasadnioną eksploatację (wyrok z dnia 31 stycznia 2007 r. Sądu Najwyższego, II CNP 81/06). Doprowadzenie do przejścia własności urządzeń niestanowiących już, w wyniku połączenia z siecią przedsiębiorstwa, części składowych nieruchomości, w braku zgody przejemcy może być zrealizowane w drodze orzeczenia sądu (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 1967 r., III CZP 32/66). W takiej sprawie sąd ustala, czy stan sieci wyłącza możliwość zobowiązania strony pozwanej do przejęcia urządzeń. Jeżeli tak to sąd zobowiązując do złożenia oświadczenia woli określając również wysokość ekwiwalentu pieniężnego, którego wysokość ustala uwzględniając wartość urządzeń oraz nakładów koniecznych dla doprowadzenia jej do standardu technicznego odpowiadającego wymogom ekonomicznie uzasadnionej, bezpiecznej i trwałej eksploatacji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, z dnia 20 stycznia 2011 r., I ACa 1059/10)

Żądanie zobowiązania do złożenia oświadczenia woli może być skutecznie dochodzone tylko wtedy, gdy obowiązek złożenia określonego oświadczenia woli wynika z zobowiązania albo z przepisu ustawy, a więc gdy na gruncie prawa materialnego istnieje podstawa do stwierdzenia obowiązku złożenia oświadczenia woli oznaczonej treści, ciężącego na określonej osobie.

Zgodnie z art. 64 kc prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek danej osoby do złożenia oznaczonego oświadczenia woli, zastępuje to oświadczenie. Jeżeli dłużnik jest obowiązany do złożenia oznaczonego oświadczenia woli, prawomocne orzeczenie sądu zobowiązujące do złożenia oświadczenia zastępuje oświadczenie dłużnika (art. 1047 § 1 kpc).

W rozpoznawanej sprawie nie mógł znaleźć zastosowania art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. 2018.1152 t.j.), zgodnie z którym osoby, które wybudowały z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, na warunkach uzgodnionych w umowie. Po wejściu bowiem w życie art. 49 § 2 kc to właśnie ten przepis stanowi wyłączną podstawę roszczenia o zobowiązanie do odpłatnego przeniesienia własności urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych (por. uchwała Sądu Najwyższego z 13 lipca 2011 r. III CZP 26/11). Tym samym przesłanki roszczenia o zobowiązanie do złożenia omawianego roszczenia zostały uregulowane wyłącznie w art. 49 kc, który stanowi jego samodzielną podstawę (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 maja 2016 r., V ACa 407/15).

Zgodnie z art. 49 kc urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz inne urządzenia podobne nie należą do części składowych nieruchomości, jeżeli wchodzi w skład przedsiębiorstwa (§ 1). Osoba, która poniosła koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1, i jest ich właścicielem, może żądać, aby przedsiębiorca, który przyłączył urządzenia do swojej sieci, nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności tych urządzeń może wystąpić także przedsiębiorca (§ 2).

Dyspozycją art. 49 § 1 kc objęte są zarówno sieci wodociągowe, jak i przyłącza sieci wodociągowych w rozumieniu przepisów ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (por. wyrok Sądu Najwyższego z 19. (...) w sprawie II CSK 169/14). Wnioskowi temu nie stoi na przeszkodzie uregulowanie zawarte w art. 15 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Wybudowane przez powoda przyłącze wodociągowe zostało przyłączone do sieci wodociągowej pozwanej gminy i stało się jej częścią, co wynika w szczególności z protokołu odbioru technicznego z 18 stycznia 2022 r. Z chwilą przyłączenia nastąpiło zerwanie z zasadą superficies solo cedit (art. 191 kc) i urządzenie przestało stanowić część składową gruntu.

Zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tj. z dnia 8 października 2020 r., Dz.U. z 2020 r. poz. 2028) osoby, które wybudowały z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, na warunkach uzgodnionych w umowie (ust. 1). Przekazywane urządzenia, o których mowa w ust. 1, powinny odpowiadać warunkom technicznym określonym w odrębnych przepisach (ust. 2).

Osobie, która z własnych środków wybudowała urządzenie wodociągowe lub kanalizacyjne, przysługuje zatem roszczenie o ich odpłatne nabycie przez gminę (przedsiębiorstwo gminne). Jediną okolicznością, której zaistnienie upoważniałoby przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do skutecznego uchylecia się od zawarcia umowy o przejęciu urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych, byłby stan techniczny tych urządzeń (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2003 r., sygn. akt II CK 40/02). Powyższe oznacza, iż w sytuacji, w której stan techniczny urządzeń odpowiada obowiązującym normom, przedsiębiorstwo zobligowane jest do zawarcia umowy o przejęcie urządzeń.

Powód poniósł koszty budowy sieci kanalizacji sanitarnej, a jej realizacja była zgodna z wolą pozwanej gminy. W ocenie Sądu niewątpliwym jest, że inwestycja ta było konieczna z uwagi na prowadzoną w tym miejscu przez powoda inwestycję budowlaną. Odbiór wykonanych urządzeń i podłączenie ich do sieci przedsiębiorstwa, będącego jednostką budżetową pozwanej, dokonane zostały z udziałem przedstawicieli pozwanej gminy i jej przedsiębiorstwa. Nie zostały zgłoszone żadne zastrzeżenia dotyczące stanu technicznego sieci. Również Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. zaświadczył o braku sprzeciwu w sprawie przystąpienia do użytkowania powyższego obiektu. Podkreślenia wymaga, że w odniesieniu do projektowania i wykonania tych urządzeń nie obowiązywały żadne przepisy szczególne, dotyczące wymagań technicznych, o jakich mowa w art. 31 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Wobec tego zastosowanie miały warunki przewidziane dla obiektów budowlanych w ustawie z dnia 24 października 1974 r. - Prawo budowlane (w brzmieniu obowiązującym w czasie właściwym dla czynności rozpoczęcia i prowadzenia budowy Dz.U. z 2019 r. poz. 1186), w szczególności wskazania zawartego w art. 5. W sprawie brak jest podstaw do uznania, iż zostały one naruszone. Pozwany również w tym zakresie nie przedstawił żadnej argumentacji. W konsekwencji należało uznać, że wykonane przez powoda sieć i przyłącza są sprawne technicznie.

Podstawą roszczenia powoda jest art. 49 § 2 kc, a jego przedmiotem urządzeniakanalizacyjne. Powód wykazał spełnienie dwóch przesłanki: poniósł koszty budowy instalacji i jest właścicielem tych urządzeń. W sprawie brak było natomiast podstaw do podzielenia stanowiska pozwanej, że nie zostały spełnione przesłanki przewidziane w art. 49 § 2 kc, w sytuacji wykonania sieci i przyłączy w uzgodnieniu z pozwaną, przejęcia ich bez zastrzeżeń co do walorów technicznych i użytkowych, korzystania z urządzeń, braku wad wykonawczych. Brak było także podstaw do uznania argumentacji w zakresie art. 5 kc.

Mając powyższe na uwadze, należało stwierdzić, że żądanie złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu własności sieci kanalizacyjnej opisanej w pozwie było zasadne.

Do nakładów poniesionych przez powoda, a niezbędnych do realizacji zadania należało zaliczyć wskazane przez powoda czynności jednak z pominięciem kosztów związanych z obsługą prawną. Koszty te, w ocenie Sądu, nie były obiektywnie uzasadnione ani konieczne. Co więcej, powód 2 lata wcześniej również przyłączał sieć wodociągową innych działek, a zatem posiadał już wiedzę w tym zakresie.

W rezultacie łączne uzasadnione koszty realizacji inwestycji wyniosły 184.376,40 zł (201.719,40 zł - 17.343 zł) i za zapłatą takiej kwoty na rzecz powoda strona pozwana winna przejąć na własność całość instalacji będących przedmiotem postępowania.

W konsekwencji Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 kpc. Powództwo zostało uwzględnione w około 90 procentach i w takim zakresie pozwaną obciążają koszty procesu. Łączne koszty poniesione przez obie strony wyniosły 31.720,00 zł, z czego powód poniósł koszty wynoszące 20.903,00 zł (10.086,00 zł opłata sądowa i 10.817,00 zł koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa), natomiast pozwana poniosła koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową w wysokości 10.817,00 zł. Wobec powyższego, z uwagi na procent „przegranej” sprawy pozwaną obciążają koszty w wysokości 17.260,00 zł ($31.720 \times 90\% - 10.817$) i taką kwotę Sąd zasądził na rzecz powoda.

Sędzia SO Alina Gąsior

z/ odpis doręczyć pełnomocnikowi pozwanego